RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.762 van 12 februari 1998
in de zaak A. 76.309/IX-790.

In zake : Adrien DE RYCKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6, bus 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën.

tussenkomende partij :

Herman HOFMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DAEM,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jetselaan 32/2.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Adrien DE RYCKE op 7 november 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1) de "ministeriële" beslissing van 28 augustus 1997 waarbij beslist wordt een ongunstige vermelding op te tekenen op zijn individuele fiche en dat hij zijn nevenactiviteit bestaande uit het leiden van BTW-clubs moet stopzetten.
2) de weigering om verzoeker te benoemen tot gewestelijk directeur bij het Controlecentrum te Oostende en de benoeming tot die graad en betrekking van de heer Herman HOFMANS;
3) de beslissing van de directieraad om verzoeker voor die betrekking niet voor te stellen en Herman HOFMANS wel.

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 januari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDENBULCKE die, loco Advocaat M. FORGES, verschijnt voor verzoeker, van Inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. COOLS die, loco Advocaat W. DAEM verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is directeur bij de Administratie van de BTW, registratie en domeinen, sector BTW, van het Ministerie van Financiën.

Hij bekwam bij ministeriële beslissing van 12 oktober 1971 de toelating om een cumulatieve beroepsactiviteit uit te oefenen als lesgever van cursussen over de BTW bij het Vormingsinstituut voor de Kleine en Middelgrote Ondernemingen te Brugge.

In uitvoering van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten, vraagt verzoeker op 8 september 1982 een nieuwe cumulatiemachtiging voor een activiteit die hij beschrijft als : voortdurende vorming middenstand; lesgeven in avondonderwijs voor +/- één avond per week. Verzoeker bekomt de machtiging bij ministerieel besluit van 21 februari 1983.

1.2. Naar aanleiding van een publiciteit voor een publicatie die door verzoeker wordt verzorgd en waarvoor, omdat hij daarvoor niet de vereiste cumulatiemachtiging had gevraagd, in februari 1989 een ongunstige vermelding op zijn individuele fiche werd ingeschreven, merkt de administratie op dat verzoeker ook BTW-clubs leidt ter vervolmaking van boekhouders en belastingsconsulenten. Op 14 maart 1997 wordt hij verzocht zijn standpunt uiteen te zetten betreffende de als volgt verwoorde feiten :

> "Heeft, in strijd met de basisreglementering inzake de onverenigbaarheden en de cumulaties, nagelaten schriftelijk de voorafgaande toelating aan te vragen voor zijn activiteit bestaande in het leiden van 'BTW-clubs' ter vervolmaking van boekhouders en belastingsconsulenten.
>
> Zijn werkelijke rol, het concept van de 'BTW-clubs', de lokaliteiten van de bijeenkomsten en de door hem ontvangen bezoldiging zullen worden gepreciseerd".

1.3. Verzoeker antwoordt op 24 maart 1997. Hij stelt dat deze BTW-club niets anders is dan een na-schoolse vorming die is georganiseerd door het Vormings-instituut waar hij sinds 1971 lesgever is en enkel doorgaat in de loop van het schooljaar, uitsluitend in de gebouwen van het Vormingsinstituut te Brugge en voor afgestudeerden van dat Instituut. Hij vermeldt voorts dat hij daarvoor in 1975 mondeling aan het bestuur heeft gevraagd of het geven van deze navorming werd toegelaten door de hem in 1971 verleende cumulatiemachtiging en dat er bevestigend was geantwoord. De vergoedingen ervoor heeft hij trouwens, zo stelt hij nog, steeds aangegeven in de aangifte van zijn inkomsten en op de lijst van de nevenactiviteiten die aan het bestuur werd overgemaakt. Hij besluit dat hij sinds meer dan 25 jaar te goeder trouw die navorming heeft gegeven, zich steunende op de cumulatiemachtiging die hij in 1971 bekwam, maar dat indien het bestuur meent dat de cumulatiemachtiging van 1971, die activiteit niet toelaat, hij zich daarbij neerlegt en een bijkomende aanvraag zal indienen.

1.4. Op 25 maart 1997 rapporteert de gewestelijk directeur aan de directeur-generaal over deze kwestie. Hij stelt, enerzijds, dat vooralsnog niet blijkt wat de juiste activiteit van die BTW-clubs is en, anderzijds, dat verzoeker daarvoor geen schriftelijke toelating heeft gevraagd maar dat een mondelinge zou zijn verkregen. Toch besluit hij : "Bijaldien die mondelinge toelating niet verleend werd, zou er een ongunstige melding op de individuele fiche kunnen ingeschreven worden. Daarenboven lijkt het ook aangewezen om hem ter kennis te brengen dat het geven van "BTW-clubs" dient stopgezet te worden".

1.5. Op 28 augustus 1997 schrijft de directeur-generaal aan de gewestelijk directeur dat hij op verzoekers individuele fiche een ongunstige vermelding moet inschrijven die luidt als volgt :

> "Heeft, in strijd met de basisreglementering inzake de onverenigbaarheden en de cumulaties, nagelaten schriftelijk de voorafgaande toelating aan te vragen voor zijn activiteit bestaande in het leiden van 'BTW-clubs' ter vervolmaking van boekhouders en belastingsconsulenten.
>
> Het argument dat hij hiervoor in 1975 de mondelinge toelating zou bekomen hebben is niet afdoend, aangezien voor de vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 toegestane bezigheden, een nieuwe machtiging diende bekomen te worden en de betrokkene het leiden van 'BTW-clubs' ter vervolmaking van boekhouders en belastingsconsulenten niet heeft vermeld in zijn hernieuwde aanvraag tot cumulatiemachtiging die hij op 8 september 1982 heeft ingediend voor zijn bezigheid van lesgever in het raam van de 'voortdurende vorming middenstand'".

1.6. Tevens beslist de directeur-generaal dat verzoeker zijn activiteit bestaande uit het leiden van "BTW-clubs" onmiddellijk moet stopzetten. Dit is de eerste bestreden beslissing. Deze beslissing wordt als dusdanig niet aan verzoeker betekend.

1.7. De ongunstige vermelding wordt op 9 september 1997 effectief ingeschreven op verzoekers individuele fiche. Nog dezelfde dag viseert verzoeker voor "gezien en niet akkoord".

1.8. Eveneens op 9 september 1997 brengt de gewestelijk directeur verzoeker ervan in kennis dat "in uitvoering van een ministeriële dienstbrief van 28 augustus 1997 (...) (hij) verplicht wordt (zijn) activiteit bestaande in het leiden van "BTW-clubs" ter vervolmaking van boekhouders en belastingsconsulenten, onmiddellijk stop te zetten".

1.9. Dientengevolge laat verzoeker op 10 september 1997 aan het Hoofdbestuur van de Administratie van de BTW, registratie en domeinen weten dat hij alle nevenactiviteiten voor het Vormingsinstituut voor Kleine en Middelgrote Ondernemingen heeft stopgezet.

1.10. Ondertussen loopt er een bevorderingsprocedure voor diverse betrekkingen van gewestelijk directeur voor de nieuw opgerichte Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit (AOIF).

Deze procedure werd ingezet met het dienstorder E.P.10.012/1045 van 7 juli 1997. Krachtens dit dienstorder moeten de voorwaarden inzake rang en anciënniteit vervuld zijn op 1 oktober 1997, de andere benoemingsvoorwaarden (inzonderheid inzake beoordeling) op 14 augustus 1997, zijnde de uiterste datum voor het indienen van de kandidaturen.

1.11. Verzoeker kandideert onder meer voor de betrekking bij het Controlecentrum OOSTENDE van de Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit.

1.12. De directieraad onderzoekt de kandidaturen in zijn vergadering van 12 september 1997. Hij besluit de heer HOFMANS voor te dragen voor de betrekking van gewestelijk directeur bij het Controlecentrum te Oostende boven verzoeker omdat hij eenparig van mening is dat verzoeker, om de redenen die zijn uiteengezet in een nota van 10 september 1997 van de directeur-generaal van de BTW, registratie en domeinen, niet de vereiste geschiktheden bezit voor de uitoefening van het te begeven ambt. Deze redenen luiden als volgt :

> "Er werd begin 1997 vastgesteld dat de H. DE RYCKE zich bezig hield met het leiden van 'BTW-clubs' ter vervolmaking van boekhouders en belastingconsulenten, zonder dat hij hiervoor schriftelijk de voorafgaande

toelating had aangevraagd. Ook vroeger had de betrokkene al nagelaten de voorafgaande machtiging aan te vragen voor zijn medewerking aan een uitgave inzake fiscaliteit.

In een verder verleden, in 1987, was de H. DE RYCKE reeds in opspraak geraakt wegens het bijhouden van factuurboeken, het verzorgen van boekhoudingen, het invullen en opstellen van BTW- en belastingaangiften voor rekening van derden, het tussenkomen ten voordele van bepaalde belastingplichtigen en het optreden als fiscaal raadgever, in bepaalde gevallen mits betaling in geld of het aannemen van een vergoeding in natura.

In die omstandigheden beschikt de H. DE RYCKE niet meer over de nodige integriteit, het vereiste prestige en het onontbeerlijke moreel gezag om een betrekking van gewestelijk directeur te bekleden.

Om die redenen en gelet bovendien op de bijzondere opdracht van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit in het kader van de fiscale fraudebestrijding en op de aard en de eisen van het te begeven ambt, is het niet opportuun om de Hr. DE RYCKE aan te wijzen voor de bedoelde betrekking.

De Hr. HOFMANS, voorgestelde kandidaat, is een ambtenaar met een onbesproken gedrag die bovendien steeds blijk heeft gegeven van een onvoorwaardelijke inzet en dynamisme, doorzicht en besluitvaardigheid, doorzettingsvermogen en een sterk verantwoordelijkheidsbesef. Bovendien kan hij bogen op een uitgebreide administratieve, fiscale en juridische kennis inzonderheid verworven tijdens zijn jarenlange uitoefening van de leidinggevende functie van het centrum voor beroepsopleiding - sector van de BTW - te Brussel.

Het laat geen twijfel dat de Hr. HOFMANS een duidelijk beter geschikt kandidaat is voor de uitoefening van deze leidinggevende functie".

1.12. De voorstellen worden op 17 september 1997 ter kennis gebracht van de kandidaten.

1.13. Op 22 september 1997 dient verzoeker een bezwaarschrift in tegen het voorstel tot benoeming van Herman HOFMANS. Hij stelt dat er met de inschrijving op zijn individuele fiche, die gebeurde juist voordat de directieraad samenkwam om over de kandidaturen te beraadslagen, geen rekening mag worden gehouden om zijn kansen op bevordering te kelderen. In een tweede schrijven van 24 september 1997 stelt hij dat sommige

ambtenaren die werden voorgesteld nog snel de kans hebben gehad om vooraleer de directieraad samenkwam hun cumulaties in te trekken, waardoor zij voor bevordering in aanmerking kwamen. Hij stelt de vraag of de directieraad wel op de hoogte was van het gegeven dat ook hij reeds op 10 september 1997 zijn cumulatieactiviteiten had stopgezet.

1.14. Op 10 oktober 1997 beraadslaagt de directieraad over de ingediende bezwaarschriften. Hij stelt dat verzoeker geen enkel element heeft naar voor gebracht dat van aard is om het uitgebrachte voorstel in vraag te stellen.

1.15. Op 28 oktober 1997 laat auditeur-generaal VANDERHEYDEN, "voor de directeur-generaal" en "namens de Minister" aan de gewestelijk directeur van de Directie-BTW te Gent weten dat Herman HOFMANS werd voorgesteld om te worden benoemd tot gewestelijk directeur op datum van 1 november 1997. Hij vraagt hem om Herman HOFMANS, "in het vooruitzicht van zijn eventuele benoeming en zijn terbeschikkingstelling van de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit in de betrekking van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van het controlecentrum te Oostende", uit te nodigen die betrekking uit te oefenen met ingang van 1 november 1997.

1.16. Bij koninklijk besluit van 12 november 1997 wordt Herman HOFMANS benoemd tot de graad van gewestelijk directeur;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het inschrijven van een ongunstige vermelding op de individuele fiche van verzoeker geen voor nietigverklaring vatbare handeling is;

2.1.2. Overwegende dat het inschrijven van een vermelding op de individuele fiche van een ambtenaar een handeling is die het toekennen of wijzigen van de beoordeling voorbereidt; dat een dergelijke handeling uit zichzelf de rechtstoestand van de betrokken ambtenaar niet wijzigt, zodat die handeling geen voor nietigverklaring - en derhalve ook niet voor schorsing van de tenuitvoerlegging - vatbare handeling is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat, inzoverre de vordering tot schorsing is gericht tegen de benoeming van Herman HOFMANS, zij voorbarig is daar er nog geen benoeming is verricht en de Minister niet is verplicht het voorstel van de directieraad te volgen; dat zij betoogt dat de dienstbrief van 28 oktober 1997, waarbij Herman HOFMANS wordt aangewezen om de betrekking van gewestelijk directeur van het Controlecentrum Oostende van de Administratie Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit uit te oefenen met ingang van 1 november 1997, een voorlopige maatregel van inwendig bestuur bevat die geen benoeming impliceert of geen definitieve rechten doet ontstaan;

2.2.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat er op het moment van het inleiden van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring geen enkele beslissing tot het benoemen van Herman HOFMANS als gewestelijk directeur van het vernoemde Controlecentrum Oostende bestond; dat uit een door de verwerende partij ter terechtzitting neergelegd

stuk blijkt dat Herman HOFMANS slechts bij koninklijk besluit van 12 november 1997 is benoemd tot gewestelijk directeur; dat Herman HOFMANS bij dienstbrief van 28 oktober 1997 werd belast met het tijdelijk uitoefenen van die betrekking; dat die brief, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, niet kan worden beschouwd als een anticipatief besluit tot benoeming; dat zulks slechts het geval zou zijn wanneer de tot benoemen bevoegde overheid in die brief haar wil te kennen zou hebben gegeven om betrokkene effectief te benoemen, waarna de benoeming nadien enkel nog in de juiste vorm zou moeten worden geformaliseerd; dat zulks te dezen niet het geval is; dat de dienstbrief van 28 oktober 1997 niet uitgaat van de tot benoemen bevoegde overheid; dat in die brief bovendien duidelijk wordt gesteld dat betrokkene is "voorgesteld" voor een benoeming - en bijgevolg niet : wordt benoemd - tot de graad van gewestelijk directeur en dat de aanstelling gebeurt met het oog op een "eventuele" benoeming; dat de in de brief van 28 oktober 1997 vervatte beslissing bijgevolg niet als een anticipatieve benoemingsbeslissing kan worden beschouwd, zodat de vordering dan ook niet ontvankelijk is in zoverre ze is gericht de benoeming van Herman HOFMANS als gewestelijk directeur van het Controlecentrum Oostende en tegen de niet-benoeming van verzoeker in dat ambt;

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het door de directieraad gedane bevorderingsvoorstel een voorbereidende maatregel is die uit zichzelf geen enkel rechtsgevolg heeft en dus niet het voorwerp kan zijn van een annulatieberoep en bijgevolg ook niet van een vordering tot schorsing;

2.3.2. Overwegende dat artikel 26, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van de rijksambtenaren bepaalt dat de directieraad maximum vijf kandidaten per vacante betrekking kan voorstellen; dat artikel 27bis van dat besluit in zijn eerste lid bepaalt dat in niveau 1 voorrang wordt gegeven aan diegene van de kandidaten die eenparig door de directieraad is voorgedragen; dat het tweede lid bepaalt dat indien de minister meent niet te kunnen instemmen met het éénparige voorstel van de directieraad en indien hij een ander van de vijf kandidaten voordraagt, hij zijn voorstel behoorlijk moet motiveren; dat die bepalingen dienen te worden geïnterpreteerd als inhoudende dat de minister gebonden is door het voorstel van de directieraad, in deze zin dat hij geen kandidaat kan voordragen die niet door de directieraad werd voorgesteld, tenminste in het geval dat de directieraad met éénparigheid had beslist; dat zulks tot gevolg heeft dat, zoals te dezen, een kandidaat die niet wordt voorgesteld door de directieraad, terwijl deze éénparig één of meerdere andere kandidaten voorstelt, die kandidaat niet meer kan worden benoemd binnen het raam van de aan gang zijnde benoemingsprocedure daar hij door de minister niet voor benoeming aan de Koning zou kunnen worden voorgedragen; dat in dat geval de weigering om hem voor te stellen hem onmiddellijk benadeelt, zodat die handeling wel een voor vernietiging vatbare handeling is, zodat ook een tegen die handeling gerichte vordering tot schorsing ontvankelijk is;

2.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de vordering tot schorsing slechts moet worden onderzocht in de mate ze werd ingesteld tegen de beslissing van de directeur-generaal waarbij verzoeker wordt verplicht zijn nevenactiviteit die bestaat in het leiden van BTW-clubs onmiddellijk stop te zetten en tegen de beslissing van de directieraad om Herman HOFMANS voor te

stellen voor een benoeming in de graad van gewestelijk directeur van het Controlecentrum Oostende van de Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit, zodat de specifieke schorsingsvereisten enkel in het licht van die beslissingen moeten worden onderzocht;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als nadeel dat rechtstreeks kan worden betrokken op de beslissing die hem oplegt het leiden van de BTW-clubs stop te zetten, aanvoert dat "de bestreden beslissing kadert in een sfeer van verdachtmakingen (die) van kracht is ten aanzien van sommige hogere ambtenaren die op wellicht ongeoorloofde wijze nevenactiviteiten uitoefenden", waardoor verzoeker "over dezelfde kam wordt geschoren" en dat het dienen te beëindigen van zijn activiteiten aan het Vormingsinstituut voor Kleine en Middelgrote Ondernemingen twijfel over zijn integriteit en bekwaamheid doet rijzen en aldus ernstige schade toebrengt aan zijn onderwijsreputatie;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij ten onrechte slachtoffer is van verdachtmakingen die gelden ten opzichte van sommige hogere ambtenaren en dat hij niet werd gedwongen zijn nevenactiviteiten bij het

Vormingsinstituut abrupt te beëindigen, maar enkel werd verplicht zijn activiteit bestaande uit het leiden van de BTW-clubs stop te zetten;

3.1.3. Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat het gevoelen over dezelfde kam te zijn geschoren van bepaalde ambtenaren die misbruik maakten van hun nevenactiviteiten, louter subjectief is en dat een eventuele vernietiging van de aangevochten handeling een voldoende morele genoegdoening zal verschaffen.

3.1.4. Overwegende dat verzoeker niet wordt verweten misbruik te hebben gemaakt van de door de bestreden beslissing verboden nevenactiviteit, doch enkel dat hij de voor de uitoefening van die activiteit vereiste machtiging niet heeft gevraagd, zodat verzoeker geenszins op gelijke voet wordt gesteld met ambtenaren die op ongeoorloofde wijze die activiteiten uitoefenden en de bestreden beslissing dat nadeel bijgevolg niet veroorzaakt;

Overwegende dat de bestreden beslissing enkel een verbod inhoudt om nog verder BTW-clubs te leiden en in het geheel geen betrekking heeft op de andere onderwijsactiviteiten van verzoeker aan het Vormingsinstituut voor Kleine en Middelgrote Ondernemingen te Brugge; dat zij overigens haar grondslag niet vindt in een oordeel over verzoekers onderwijscapaciteiten; dat bijgevolg niet valt in te zien hoe zij afbreuk zou kunnen doen aan verzoekers capaciteiten of onderwijsreputatie; dat de beslissing evenmin een dermate ernstige schade aan de integriteit van verzoeker met zich meebrengt dat ze niet zou kunnen worden goedgemaakt door de enkele vernietiging ervan; dat het aangevoerde nadeel derhalve niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten kan worden beschouwd;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als nadeel dat kan worden betrokken op de beslissing van de directieraad om Herman HOFMANS voor te stellen voor een benoeming in de graad van gewestelijk directeur, een moreel nadeel aanvoert dat erin bestaat dat die beslissing moet worden gesitueerd "in een sfeer van verdachtmakingen" en twijfels doet rijzen over zijn capaciteiten en integriteit;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de beslissing om verzoeker niet voor te stellen niet te situeren valt in "een sfeer van verdachtmakingen" waarvan hij ten onrechte mee het slachtoffer is en dat verzoeker zulks noch aantoont, noch aannemelijk maakt dat dit het geval is;

3.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat de beweerde negatieve appreciatie van verzoeker louter subjectief is en dat voor zover verzoeker inderdaad een moreel nadeel zou lijden, de eventuele vernietiging aan dit nadeel kan verhelpen;

3.2.4. Overwegende dat uit overweging 3.1.4. blijkt dat niet is aangetoond dat onterechte verdachtmakingen jegens verzoeker werden gemaakt; dat het feit niet te worden voorgedragen bij een benoeming die naar keuze van de overheid wordt verleend, een risico is waaraan men zich wetens en willens onderwerpt door zich kandidaat te stellen voor zulk een benoeming; dat het advies van de directieraad daarenboven niet openbaar is zodat de appreciaties die over verzoeker op de directieraad werden uitgebracht in principe slechts gekend zijn door hen die er ambtshalve kennis van hebben; dat het morele nadeel dat voortvloeit uit het niet voorgedragen worden, daargelaten de vraag naar het ernstige karakter ervan, geen nadeel is dat niet door een vernietigingsarrest vermag te worden verholpen; dat het aangevoerde nadeel derhalve niet als een moeilijk te herstellen ernstig

nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten kan worden beschouwd;

3.3. Overwegende dat, nu niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden die moeten zijn vervuld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen, de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Herman HOFMANS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari 1900 achtennegentig, door :

de HH. J. SMETS, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **J. SMETS.**